

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

17. detsember 2014*

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Teatavate isikute ja üksuste vastu võetud piiravad meetmed terrorismivastaseks võitluseks — Rahaliste vahendite külmutamine — Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus — Viide terroriaktidele — Ühise seisukoha 2001/931 tähenduses pädeva asutuse otsuse vajalikkus — Põhjendamiskohustus — Tühistamise mõju ajaline piiramine

Kohtuasjas T-400/10,

Hamas, asukoht Doha (Katar), esindaja: advokaat L. Glock,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: B. Driessen ja R. Szostak, hiljem B. Driessen ja G. Étienne,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: M. Konstantinidis ja É. Cujo, hiljem M. Konstantinidis ja F. Castillo de la Torre,

menetluse astuja,

mille ese oli esialgu nõue tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu teatis isikutele, rühmitustele ja üksustele, kes on kantud nõukogu määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõikes 3 sätestatud loetellu (ELT 2010, C 188, lk 13), nõukogu 12. juuli 2010. aasta otsus 2010/386/ÜVJP, millega ajakohastatakse isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 (ELT L 178, lk 28), ja nõukogu 12. juuli 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 610/2010, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 1285/2009 (ELT L 178, lk 1),

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees N. J. Forwood, kohtunikud F. Dehousse (ettekandja) ja J. Schwarcz,

kohtusekretär: ametnik C. Kristensen,

arvestades 28. veebruari 2014. aasta kohtuistungil esitatut ning suulise menetluse lõpetamist 9. aprillil 2014,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

arvestades 15. oktoobri 2014. aasta suulise menetluse uuendamise määrust ning suulise menetluse lõpetamist 20. novembril 2014,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 27. detsembril 2001 vastu ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta (EÜT L 344, lk 93; ELT eriväljaanne 18/01, lk 217), määruse (EÜ) nr 2580/2001 teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks (EÜT L 344, lk 70; ELT eriväljaanne 18/01, lk 207) ja otsuse 2001/927/EÜ, millega kehtestatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 nimetatud loetelu (EÜT L 344, lk 83).
- 2 „ Hamas-Izz al-Din al-Qassem (Hamasi terroristlik haru) ” oli kantud ühisele seisukohale 2001/931 ja otsusele 2001/927 lisatud loetellu.
- 3 Neid kahte akti ajakohastati regulaarselt vastavalt ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõikele 6 ja määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikele 3; „ Hamas-Izz al-Din al-Qassem (Hamasi terroristlik haru) ” jäi loeteludesse edasi. Alates 12. septembrist 2003 on loeteludesse kantud üksus „ Hamas (kaasa arvatud Hamas-Izz al-Din al-Qassem) ”.
- 4 Nõukogu võttis 12. juulil 2010 vastu otsuse 2010/386/ÜVJP, millega ajakohastatakse isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4 (ELT L 178, lk 28), ja rakendusmääruse (EL) nr 610/2010, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 1285/2009 (ELT L 178, lk 1), (edaspidi koos „ nõukogu 2010. aasta juuli aktid ”).
- 5 „ Hamas (kaasa arvatud Hamas-Izz al-Din al-Qassem) ” jäi nendes aktides sisalduvatesse loeteludesse edasi.
- 6 Nõukogu avaldas Euroopa Liidu Teatajas 13. juulil 2010 teatise isikutele, rühmitustele ja üksustele, kes on kantud määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 sätestatud loetellu (ELT C 188, lk 13; edaspidi „ 2010. aasta juuli teatis ”).

Menetlus ja menetluse ajal toimunud muutused

- 7 Hageja (Hamas) esitas Üldkohtu kantseleis 12. septembril 2010 registreeritud hagiavaldusega käesoleva hagi.
- 8 Oma hagi palub hageja Üldkohtul:
  - tühistada 2010. aasta juuli teatis ja nõukogu 2010. aasta juuli aktid ja
  - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 9 Üldkohtu kantseleis 21. detsembril 2010 registreeritud avalduses palus Euroopa Komisjon luba astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks. Avaldus rahuldati Üldkohtu teise koja esimehe 7. veebruari 2011. aasta määrusega.

- 10 Nõukogu võttis 31. jaanuaril 2011 vastu otsuse 2011/70/ÜVJP (millega ajakohastatakse isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4) (ELT L 28, lk 57), millega hageja jäeti loetellu edasi, ja rakendusmääruse (EL) nr 83/2011, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 610/2010 (ELT L 28, lk 14) (edaspidi koos „nõukogu 2011. aasta jaanuari aktid“).
- 11 Nõukogu avaldas 2. veebruaril 2011 Euroopa Liidu Teatajas teatise isikutele, rühmitustele ja üksustele, kes on kantud määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 sätestatud loetellu (ELT 2011, C 33, lk 14).
- 12 Nõukogu edastas hagejale 2. veebruari 2011. aasta kirjaga, mis toimetati viimasele kätte 7. veebruaril 2011, tema loetellu edasi jätmise põhjendused.
- 13 Hageja viitas 17. veebruari 2011. aasta kirjas, mis registreeriti Üldkohtu kantseleis samal päeval, nõukogu 2011. aasta jaanuari aktidele ning 2. veebruari 2011. aasta kirjale. Ta märkis, et ta tugineb oma hagiavalduses esitatud väidetele ka nende aktide vastu ning esitab täpsemad argumentid 2. veebruari 2011. aasta kirjaga teatavaks tehtud loetellu jätmise põhjenduste kohta hiljem.
- 14 Nõukogu teavitas hagejat 30. mai 2011. aasta kirjaga oma kavatsusest jätta ta oma järgmise piiravate meetmete läbivaatamise käigus edasi nende isikute, rühmituste ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse määruses nr 2580/2001 ette nähtud piiravaid meetmeid.
- 15 Olles ülejäänud menetlusosalised ära kuulanud, andis Üldkohus hagejale kohtusekretäri 15. juuni 2011. aasta kirjaga loa kohandada repliigis oma hagiavalduses esitatud väiteid ja nõudeid seoses nõukogu 2011. aasta jaanuari aktidega, vajaduse korral 2. veebruari 2011. aasta kirjas teatavaks tehtud põhjendusi arvestades. Seevastu 2. veebruari 2011. aasta kirjaga seoses ei lubanud Üldkohus hagejal oma nõudeid kohandada.
- 16 Repliigi esitamise tähtajaks oli määratud 27. juuli 2011.
- 17 Nõukogu võttis 18. juulil 2011 vastu otsuse 2011/430/ÜVJP (millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4) (ELT L 188, lk 47), millega hageja jäeti loetellu edasi, ja rakendusmääruse (EL) nr 687/2011, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärused nr 610/2010 ja nr 83/2011 (ELT L 188, lk 2), (edaspidi koos „nõukogu 2011. aasta juuli aktid“).
- 18 Nõukogu avaldas 19. juulil 2011 Euroopa Liidu Teatajas teatise isikutele, rühmitustele ja üksustele, kes on kantud määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 sätestatud loetellu (ELT 2011, C 212, lk 20).
- 19 Nõukogu edastas hagejale 19. juuli 2011. aasta kirjaga tema loetellu edasi jätmise kohta põhjendused.
- 20 Hageja viitas 27. juuli 2011. aasta kirjas nõukogu 2011. aasta juuli aktidele ning 19. juuli 2011. aasta kirjale, väites, et need asendavad esialgu vaidlustatud aktid. Ta märkis, et nende aktide avaldamisest või kättetoimetamisest alates hakkas kulgema uus kahekuuline hagi esitamise tähtaeg. Ta tõi ära põhjused, miks ta ei esitanud repliiki.
- 21 27. juuli 2011. aasta kiri lisati toimikusse kui repliigi esitamise tähtaja pikendamise taotlus.
- 22 Kohtusekretäri 16. septembri 2011. aasta kirjadega teavitas Üldkohus menetlusosalisi oma otsusest jätta see tähtaja pikendamise taotlus rahuldamata ning määras komisjonile menetlusse astuja seisukohtade esitamise tähtajaks 2. novembri 2011.
- 23 Hageja esitas 28. septembril 2011 Üldkohtu kantseleisse täiendava menetlusdokumendi. Dokumentis märkis hageja, et ta „laienda[b] oma tühistamisnõudeid nii, et need hõlmavad ka [nõukogu 2011. aasta juuli akte]”.

- 24 Ta märkis lisaks, et arvestades esialgu esitatud hagi, 17. veebruari 2011. aasta kirja ja täiendavat menetlusdokumenti, tuleb tema esitatud hagi nüüd mõista nii, et see on esitatud nõukogu 2010. aasta juuli aktide, nõukogu 2011. aasta jaanuari aktide ja nõukogu 2011. aasta juuli aktide peale. Hageja lisas, et 2010. aasta juuli teatise vastu esitatud nõuded jäävad kehtima, ning täpsustas, et tema tühistamisnõuded on esitatud kõnealuste aktide vastu ainult teda puudutavas osas.
- 25 Komisjon esitas oma menetlusse astuja seisukohad 28. oktoobril 2011.
- 26 Nõukogu teavitas hageja nõustajat 15. novembri 2011. aasta kirjaga oma kavatsusest jätta ta oma järgmise piiravate meetmete läbivaatamise käigus edasi nende isikute, rühmituste ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse määruses nr 2580/2001 ette nähtud piiravaid meetmeid.
- 27 Üldkohtu 8. detsembri 2011. aasta määrusega lisati täiendav menetlusdokument toimikusse.
- 28 Üldkohus teavitas 20. detsembri 2011. aasta kirjaga menetlusosalisi sellest, et – kuivõrd nõukogu 2011. aasta jaanuari aktide peale tühistamishagi esitamise tähtaeg oli möödunud enne täiendava menetlusdokumendi esitamist – nende aktide peale esitatud hagi nõuete kohandus, mis iseenesest on vastuvõetav, sest seda oli hageja 17. veebruari 2011. aasta kirjas juba õiguslikust seisukohast nõuetekohaselt taotletud ning teostatud, vaadatakse läbi üksnes nende väidete ja argumentidega arvestades, mis hageja esitas enne nende aktide peale tühistamishagi esitamise tähtaja möödumist, see tähendab arvestades nende väidete ja argumentidega, mis esitati hagiavalduses.
- 29 Üldkohus palus nõukogul ja komisjonil esitada 17. veebruariks 2012 oma seisukohad seoses nõuete kohandamisega nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2011. aasta jaanuari akte, ning määras samadele menetlusosalistele täiendava menetlusdokumendi kohta seisukohtade esitamise tähtpäevaks 5. märtsi 2012, mis lükati edasi 3. aprillile 2012.
- 30 Nõukogu võttis 22. detsembril 2011 vastu otsuse 2011/872/ÜVJP (millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/430) (ELT L 343, lk 54), millega hageja jäeti loetellu edasi, ja rakendusmääruse (EL) nr 1375/2011, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 687/2011 (ELT L 343, lk 10), (edaspidi koos „nõukogu 2011. aasta detsembri aktid“).
- 31 Nõukogu avaldas 23. detsembril 2011 Euroopa Liidu Teatajas teatise isikutele, rühmitustele ja üksustele, kes on kantud määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 sätestatud loetellu (ELT 2011, C 377, lk 17).
- 32 Üldkohtu kantseleis 1. veebruaril 2012 registreeritud kirjas kohandas hageja oma nõudeid nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2011. aasta detsembri akte.
- 33 Üldkohtu kantseleis 13. ja 16. veebruaril 2012 registreeritud aktidega esitasid komisjon ja nõukogu Üldkohtu nõudele vastu tulles oma seisukohad seoses nõuete kohandamisega nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2011. aasta jaanuari akte.
- 34 Üldkohtu kantseleis 3. aprillil 2012 registreeritud aktidega esitasid nõukogu ja komisjon Üldkohtu nõudele vastu tulles oma seisukohtad täiendava menetlusdokumendi kohta.
- 35 Nõukogu võttis 25. juunil 2012 vastu otsuse 2012/333/ÜVJP (millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/872) (ELT L 165, lk 72), millega hageja jäeti loetellu edasi, ja rakendusmääruse (EL) nr 542/2012, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 1375/2011 (ELT L 165, lk 12), (edaspidi koos „nõukogu 2012. aasta juuni aktid“).

- 36 Nõukogu avaldas 26. juunil 2012 Euroopa Liidu Teatajas teatise isikutele, rühmitustele ja üksustele, kes on kantud määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 sätestatud loetellu (ELT 2012, C 186, lk 1).
- 37 Üldkohtu kantseleis 28. juunil 2012 registreeritud aktis esitas hageja Üldkohtu nõudele vastu tulles oma seisukohad vastuseks nõukogu ja komisjoni 3. aprilli 2012. aasta seisukohtadele.
- 38 Üldkohtu kantseleis 10. juulil 2012 registreeritud kirjas kohandas hageja oma nõudeid nii, et need hõlmaksid ka nõukogu 2012. aasta juuni akte.
- 39 Üldkohtu kantseleis 20. ja 23. juulil 2012 registreeritud aktidega esitasid komisjon ja nõukogu Üldkohtu nõudele vastu tulles oma seisukohad seoses nõuete kohandamisega nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2012. aasta juuni akte.
- 40 Üldkohtu kantseleis 5. ja 6. septembril 2012 registreeritud aktidega vastasid komisjon ja nõukogu Üldkohtu nõudele vastu tulles hageja 28. juuni 2012. aasta seisukohtadele.
- 41 Nõukogu võttis 10. detsembril 2012 vastu otsuse 2012/765/ÜVJP (millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2012/333) (ELT L 337, lk 50), millega hageja jäeti loetellu edasi, ja rakendusmääruse (EL) nr 1169/2012, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 542/2012 (ELT L 337, lk 2), (edaspidi koos „nõukogu 2012. aasta detsembri aktid“).
- 42 Nõukogu avaldas 11. detsembril 2012 Euroopa Liidu Teatajas teatise isikutele, rühmitustele ja üksustele, kes on kantud määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 sätestatud loetellu (ELT 2012, C 380, lk 6).
- 43 Üldkohtu kantseleis 11. veebruaril 2013 registreeritud kirjas kohandas hageja oma nõudeid nii, et need hõlmaksid ka nõukogu 2012. aasta detsembri akte.
- 44 Üldkohtu kantseleis 11. ja 13. märtsil 2013 registreeritud aktidega esitasid komisjon ja nõukogu Üldkohtu nõudele vastu tulles oma seisukohad seoses nõuete kohandamisega nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2012. aasta detsembri akte.
- 45 Nõukogu võttis 25. juulil 2013 vastu otsuse 2013/395/ÜVJP (millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2012/765) (ELT L 201, lk 57), millega hageja jäeti loetellu edasi, ja rakendusmääruse (EL) nr 714/2013, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 1169/2012 (ELT L 201, lk 10), (edaspidi koos „nõukogu 2013. aasta juuli aktid“).
- 46 Üldkohtu kantseleis 24. septembril 2013 registreeritud kirjas kohandas hageja oma nõudeid nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2013. aasta juuli akte.
- 47 Üldkohus palus nõukogul 4. oktoobri 2013. aasta kirjas esitada teatavad dokumendid ning esitas menetlusosalistele teatavad küsimused kohtuistungil huvides; nõukogu täitis Üldkohtu nõude 28. oktoobri 2013. aasta kirjaga.
- 48 Üldkohtu kantseleis 28. ja 30. oktoobril 2013 registreeritud aktidega esitasid komisjon ja nõukogu Üldkohtu nõudele vastu tulles oma seisukohad seoses nõuete kohandamisega nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2013. aasta juuli akte.

- 49 Nõukogu võttis 10. veebruaril 2014 vastu otsuse 2014/72/ÜVJP (millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2013/395) (ELT L 40, lk 56), millega hageja jäeti loetellu edasi, ja rakendusmääruse (EL) nr 125/2014, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 714/2013 (ELT L 40, lk 9), (edaspidi koos „nõukogu 2014. aasta veebruari aktid”).
- 50 Hageja kohandas 28. veebruaril 2014 oma nõudeid nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2014. aasta veebruari akte.
- 51 Üldkohtu kantseleis 4. ja 5. märtsil 2014 registreeritud aktidega esitasid komisjon ja nõukogu Üldkohtu nõudele vastu tulles oma seisukohad seoses nõuete kohandamisega nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2014. aasta veebruari akte.
- 52 Nõukogu võttis 22. juulil 2014 vastu otsuse 2014/483/ÜVJP (millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2014/72) (ELT L 217, lk 35), millega hageja jäeti loetellu edasi, ja rakendusmääruse (EL) nr 790/2014, millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 125/2014 (ELT L 217, lk 1), (edaspidi koos „nõukogu 2014. aasta juuli aktid”; nõukogu 2010. aasta juuli aktid, nõukogu 2011. aasta jaanuari aktid, nõukogu 2011. aasta juuli aktid, nõukogu 2011. aasta detsembri aktid, nõukogu 2012. aasta juuni aktid, nõukogu 2012. aasta detsembri aktid, nõukogu 2013. aasta juuli aktid, nõukogu 2014. aasta veebruari aktid ja nõukogu 2014. aasta juuli aktid edaspidi koos „nõukogu 2010. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktid”).
- 53 Hageja kohandas 21. septembril 2014 oma nõudeid nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2014. aasta juuli akte.
- 54 Üldkohtu kantseleis 23. oktoobril ja 4. novembril 2014 registreeritud aktidega esitasid nõukogu ja komisjon Üldkohtu nõudele vastu tulles oma seisukohad seoses nõuete kohandamisega nii, et need hõlmavad ka nõukogu 2014. aasta juuli akte.

Poolte nõuded

- 55 Eespool kirjeldatud asjaoludest ilmneb, et käesoleva hagiga palub hageja Üldkohtul:
- tühistada teda puudutavas osas 2010. aasta juuli teatis ja nõukogu 2010. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktid (edaspidi „vaidlustatud aktid”) ja
  - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 56 Nõukogu, keda toetab komisjon, palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata ja
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Sissejuhatavad märkused hagi eseme ning hageja 28. juuni 2012. aasta seisukohtade ulatuse ja vastuvõetavuse kohta

Hagi ese

- 57 Nagu tuleneb faktiliste asjaolude kirjeldusest, tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu 2010. aasta juuli aktid nõukogu 2011. aasta jaanuari aktidega, need omakorda nõukogu 2011. aasta juuli aktidega, need omakorda nõukogu 2011. aasta detsembri aktidega, need omakorda nõukogu 2012. aasta juuni aktidega, need omakorda nõukogu 2012. aasta detsembri aktidega, need omakorda nõukogu 2013. aasta juuli aktidega, need omakorda nõukogu 2014. aasta veebruari aktidega ja need omakorda 2014. aasta juuli aktidega.
- 58 Hageja kohandas järgemööda oma esialgseid nõudeid nii, et tema hagi ese oleks nende eri aktide tühistamine teda puudutavas osas. Ta jättis pealegi sõnaselgelt alles oma nõuded tühistada kehtetuks tunnistatud aktid.
- 59 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale määruse nr 2580/2001 alusel vastu võetud järjestikuste rahaliste vahendite külmutamise meetmete peale esitatud hagide valdkonnas säilib hageja huvi sellise piiravaid meetmeid kehtestava otsuse tühistamise vastu, mis on hilisema piirava otsusega kehtetuks tunnistatud ja asendatud, sest institutsiooni akti kehtetuks tunnistamine ei tähenda selle õigusvastasuse tunnistamist ning omab *ex nunc* mõju erinevalt tühistavast kohtuotsusest, mille tulemusel tühistatud akt kõrvaldatakse tagasiulatutuvalt õiguskorrast ning loetakse, et seda ei ole kunagi olemas olnud (kohtuotsus, 12.12.2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran vs. nõukogu, T-228/02, edaspidi „kohtuotsus OMPI T-228/02”, EKL, EU:T:2006:384, punkt 35; vt ka kohtuotsused, 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran vs. nõukogu, T-256/07, edaspidi „kohtuotsus PMOI T-256/07”, EKL, EU:T:2008:461, punktid 45–48 ja seal viidatud kohtupraktika, ja 30.9.2009, Sison vs. nõukogu, T-341/07, edaspidi „kohtuotsus Sison T-341/07”, EKL, EU:T:2009:372, punktid 47 ja 48).
- 60 Sellest tuleneb, et käesoleva tühistamishagi ese on endiselt ka nõukogu 2014. aasta juuli aktidest varasemad vaidlustatud aktid.

Hageja 28. juuni 2012. aasta seisukohtade ulatus ja vastuvõetavus

- 61 Hageja esitas 28. juunil 2012 Üldkohtu nõudele vastu tulles oma seisukohad nõukogu ja komisjoni 3. aprilli 2012. aasta seisukohtade kohta, mis omakorda käsitlesid täiendavat menetlusdokumenti.
- 62 Hageja nimetas oma seisukohti „repliigiks”; nõukogu väitis oma 6. septembri 2012. aasta seisukohtades, et hagejal ei saa lubada esitada repliiki nii, et see puudutab kogu kohtuasja hagiavalduses esialgu määratletud kujul.
- 63 Nõukogu leiab, et kohtuasja sisulist külge puudutavad seisukohavahetused oleksid pidanud lõppema sellega, kui hageja esitas täiendava menetlusdokumendi ja nõukogu oma seisukohad selle menetlusdokumendi kohta.
- 64 Tuleb märkida, et hageja poolt Üldkohtu nõudele vastu tulles 28. juunil 2012 esitatud seisukohad ei saa endast käesolevas kohtuasjas loomulikult kujutada repliiki Üldkohtu kodukorra artikli 47 lõike 1 tähenduses.

- 65 Nimelt, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 20–22, ei esitanud hageja käesolevas kohtuasjas repliiki selleks ette nähtud tähtaja jooksul ning Üldkohus jättis rahuldamata repliigi esitamise tähtaja pikendamise taotluse, mille ta luges esitatuks hageja 27. juuli 2011. aasta kirjaga.
- 66 Sellegipoolest tuleb tuvastada, et kuigi 28. juuni 2012. aasta seisukohti ei saa käesoleva hagi puhul arvesse võtta osas, milles nendega taotletakse nõukogu 2010. aasta juuli aktide ja nõukogu 2011. aasta jaanuari aktide tühistamist (vt selle kohta käesoleva kohtuotsuse punkt 28), on need vastuvõetavad seoses nõudega tühistada nõukogu 2011. aasta juuli aktid (see nõue esitati täiendavas menetlusdokumendis), sest nendega vastati nõukogu seisukohtadele, mis viimane oli esitanud hageja täiendavas menetlusdokumendis nõukogu 2011. aasta juuli aktide kohta esitatud uute väidete kohta, ning samuti seoses nõuetega tühistada nõukogu hilisemad aktid.
- 67 Pealegi palus Üldkohus hagejal esitada oma seisukohad just nimelt seetõttu, et ta pidas vajalikuks anda hagejale võimalus vastata selles osas nõukogu 3. aprilli 2012. aasta seisukohtadele täiendava menetlusdokumendi kohta.
- 68 Lõpetuseks ilmneb 28. juuni 2012. aasta seisukohtade sõnastusest endast (vt seisukohtade punkt 1), et nende eesmärk oli üksnes vastata nõukogu 3. aprilli 2012. aasta seisukohtadele täiendava menetlusdokumendi kohta.
- 69 Arvestades 28. juuni 2012. aasta seisukohtade ulatust käsitlevaid täpsustusi, tuleb kõrvale lükata nõukogu vastuväited nende seisukohtade vastuvõetavuse kohta.

Hagi vastuvõetavus osas, milles sellega taotletakse 2010. aasta juuli teatise tühistamist

- 70 Nõukogu, keda toetab komisjon, väidab, et hagi on 2010. aasta juuli teatist puudutavas osas vastuvõetamatu, sest tegemist on aktiga, mida ei saa vaidlustada.
- 71 Vastavalt ELTL artikli 263 esimesele lõigule saab vaidlustada õigusakte, „mille eesmärgiks on tekitada õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele”.
- 72 Kuivõrd väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb selle tuvastamiseks, kas vaidlustatud meetmed on õigusaktid ELTL artikli 263 tähenduses, lähtuda meetmete sisust, siis kujutavad endast akte või otsuseid, mille peale saab esitada tühistamishagi, ainult need meetmed, millel on sellised siduvad õiguslikud tagajärjed, mis mõjutavad hageja huve, muutes selgelt tema õiguslikku olukorda (vt kohtumäärus, 14.5.2012, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) vs. komisjon, C-477/11 P, EKL, EU:C:2012:292, punktid 50 ja 51 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 73 Käesolevas kohtuasjas jäeti hageja Euroopa Liidu rahaliste vahendite külmutamise loetellu (edaspidi „rahaliste vahendite külmutamise loetelu”) edasi nõukogu 2010. aasta juuli aktidega.
- 74 Euroopa Liidu Teatajas päev pärast nimetatud aktide vastuvõtmist avaldatud 2010. aasta juuli teatise ainus eesmärk oli püüde teavitada isikuid, rühmitusi ja üksusi, kelle rahaliste vahendite külmutamist nende aktide alusel jätkati, nende käsutuses olevatest võimalustest taotleda pädevatelt riigisestelt asutustelt luba kasutada külmutatud rahalisi vahendeid teatavate vajaduste tarbeks, taotleda nõukogult nende rahaliste vahendite külmutamise loetellu edasijätmise põhjenduste esitamist, taotleda nõukogult nende loetellu edasijätmise otsuse uuesti läbivaatamist ning lõpetuseks esitada liidu kohtule hagi.
- 75 Seetõttu ei ole 2010. aasta juuli teatisel siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis mõjutavad hageja huve, muutes selgelt tema õiguslikku olukorda.
- 76 Seega ei ole nimetatud teatise näol tegemist aktiga, mida oleks võimalik vaidlustada, ning käesolev hagi tuleb jätta vastuvõetamatuna läbi vaatamata osas, milles sellega taotletakse teatise tühistamist.

Nõue tühistada nõukogu 2010. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktid

- 77 Põhistamaks oma nõuet tühistada nõukogu 2010. aasta juuli ja nõukogu 2011. aasta jaanuari aktid, esitab hageja oma hagiavalduses neli väidet, mis seisnevad sisuliselt järgmises: esimene väide, et on rikutud tema kaitseõigusi; teine väide, et on tehtud ilmselge hindamisviga; kolmas väide, et on rikutud omandiõigust, ja neljas väide, et on eiratud põhjendamiskohustust.
- 78 Põhistamaks oma nõuet tühistada nõukogu 2011. aasta juuli aktid, nõukogu 2011. aasta detsembri aktid, nõukogu 2012. aasta juuni aktid, nõukogu 2012. aasta detsembri aktid, nõukogu 2013. aasta juuli aktid, nõukogu 2014. aasta veebruari aktid ja nõukogu 2014. aasta juuli aktid (edaspidi koos „nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktid“), esitab hageja täiendavas menetlusedokumentis ja hilisemates nõuete kohandustes kaheksa tühistamist põhistavat väidet: esimene väide, et on rikutud ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõiget 4; teine väide, et eksitud on faktilistes asjaoludes; kolmas väide, et on antud väär hinnang sellele, kas hageja on terroristirühmitus; neljas väide, et ei ole piisavalt arvesse võetud olukorra arengut „aja möödumise tagajärjel“; viies väide, et on rikutud mittesekkumise põhimõtet; kuues väide, et on eiratud põhjendamiskohustust; seitsmes väide, et on rikutud hageja kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, ning kaheksas väite, et on rikutud omandiõigust.
- 79 Esiteks tuleb analüüsida nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide tühistamist põhistavat neljandat ja kuuendat väidet koos; nende väidete kohaselt ei võetud piisavalt arvesse olukorra arengut „aja möödumise tagajärjel“ ja eirati põhjendamiskohustust.
- 80 Hageja seletab, et rahaliste vahendite külmutamise aluseks peavad olema erilised ja konkreetset põhjused, millest nähtub, et meetme kohaldamine on endiselt vajalik. Nõukogu on kohustatud pöörama erilist tähelepanu sellele, millised on riigisisel tasandil algatatud menetluste tagajärjed. Käesolevas kohtuasjas piirdus nõukogu aga tema väitel paljudele tegudele viitamisega ning väitega, et riigisisel otsused olid endiselt jõus. Nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendustest ei nähtu, et see institutsioon oleks tegelikult tähelepanu osutanud hageja vastu võetud meetmete riigisisestele tagajärgedele. Hageja heidab seega nõukogule ette, et ta ei võtnud piisavalt arvesse olukorra arengut „aja möödumise tagajärjel“.
- 81 Nõukogu oleks hageja väitel pidanud oma aktide põhjenduses ära tooma need elemendid, mis tõendavad riigisiseste otsuste aluseks olevate tõsiseltvõetavate tõendite ja kaudsete tõendite olemasolu. Sellegipoolest ei sisaldanud hagejale edastatud põhjendused ühtegi sellekohast täpsustust. Nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendus ei oleks tohtinud piirduda riigisiseste otsuste olemasolule viitamisega, vaid neis oleks tulnud lisaks esitada asjakohane teave, mida nõukogu neist otsustest leidis omaenda otsuse põhjendamiseks. Nõukogu ei ole aga hageja väitel viidanud kuidagi hagejale riigisisestest otsustes ette heidetud tegudele.
- 82 Nõukogu vaidleb vastu väitele, mille kohaselt ta ei võtnud piisavalt arvesse olukorra arengut „aja möödumise tagajärjel“. Pärast 2003. aastal hageja esmakordset kandmist rahaliste vahendite külmutamise loetellu jäeti ta sellesse loetellu nõukogupoolsete regulaarsete läbivaatamiste järel edasi nende meetmete alusel, mille võtsid Ameerika Ühendriikide ja Ühendkuningriigi asutused.
- 83 Nõukogu on seisukohal, et põhjendustes – koostoimes nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktidega – on esitatud veenvad põhjused, millega põhjendamiskohustus on täidetud.
- 84 Esiteks tuleb meenutada, et nõukogu peab pärast riigisiseste pädevate asutuste otsuste alusel sellise otsuse vastuvõtmist, millega isik või rühmitus kantakse rahaliste vahendite külmutamise loetellu, veendumata regulaarselt, vähemalt üks kord semestris, et huvitatud isiku edasijätmine vaidlusalusesse loetellu on jätkuvalt põhjendatud.

- 85 Kui selle kontrollimine, kas on olemas riigisisese asutuse otsus, mis vastab ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 määratlusele, on oluline eeltingimus nõukogu esialgse rahaliste vahendite külmutamise otsuse vastuvõtmiseks, siis hilisema rahaliste vahendite külmutamise otsuse vastuvõtmise kontekstis on möödapääsmatult vajalik, et kontrollitakse selle otsuse tagajärgi riigisisesel tasandil (eespool punktis 59 viidatud kohtuotsus OMPI T-228/02, EU:T:2006:384, punkt 117, ja kohtuotsus, 11.7.2007, Sison vs. nõukogu, T-47/03, EU:T:2007:207, punkt 164). Teatava isiku vaidlusalusesse loetellu edasijätmise küsimuse uurimisel on oluline, kas pärast selle isiku kõnealusesse loetellu kandmist või loetelu viimast läbivaatamist on faktilised asjaolud muutunud, nii et nende alusel ei saa enam teha sama järeldust kõnealuse isiku osalemise kohta terroriaktides (kohtuotsus, 15.11.2012, Al-Aqsa vs. nõukogu ja Madalmaad vs. Al-Aqsa, C-539/10 P ja C-550/10 P, EKL, EU:C:2012:711, punkt 82).
- 86 Teiseks on kohane meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab ELTL artikliga 296 nõutud põhjendustest, mis peavad vastama asjaomase akti olemusele ja selle vastuvõtmise kontekstile, selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik võetud meetme põhjuseid mõista ja pädeval kohtul selle õiguspärasust kontrollida. Põhjendamisnõude järgimise hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, esitatud põhjenduste laadi ning selgituste saamise huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab (vt eespool punktis 59 viidatud kohtuotsus OMPI T-228/02, EU:T:2006:384, punkt 141 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 87 Määruse nr 2580/2001 alusel rahaliste vahendite külmutamise otsuse vastuvõtmise kontekstis tuleb otsuse põhjendusi hinnata ennekõike selle määruse üksiku juhtumi suhtes kohaldamise õiguslike tingimustega arvestades, mis on sätestatud selle määruse artikli 2 lõikes 3 ja viite alusel kas ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõikes 4 või selle artikli 1 lõikes 6 vastavalt sellele, kas tegemist on esialgse või hilisema rahaliste vahendite külmutamise otsusega (eespool punktis 59 viidatud kohtuotsus OMPI T-228/02, EU:T:2006:384, punkt 142).
- 88 Üldkohus ei saa selles osas lubada, et põhjendused võivad seisneda üksnes määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõike 3 ja ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 või 6 sõnastuse alusel koostatud üldises ja stereotüüpses formuleeringus. Eespool meelde tuletatud põhimõtete kohaselt on nõukogu kohustatud mainima neid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millest sõltub tema otsuse õiguslik põhjendus, ning kaalutlusi, mistõttu ta selle otsuse vastu on võtnud. Sellise meetme põhjendustes tuleb seega märkida erilised ja konkreetsed põhjused, miks nõukogu leiab, et vastavad õigusnormid on huvitatud isiku suhtes kohaldatavad (vt eespool punktis 59 viidatud kohtuotsus OMPI T-228/02, EU:T:2006:384, punkt 143 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 89 Seega peavad nii rahaliste vahendite külmutamise esialgse otsuse kui ka hilisemate otsuste põhjendused käsitlema mitte ainult määruse nr 2580/2001 kohaldamise õiguslike tingimusi ja eeskätt pädeva riigisisese asutuse otsuse olemasolu, vaid ka erilisi ja konkreetseid põhjuseid, millest lähtudes nõukogu on oma kaalutusõigust kasutades asunud seisukohale, et huvitatud isiku rahalised vahendid tuleb külmutada (eespool punktis 59 viidatud kohtuotsus Sison T-341/07, EU:T:2009:372, punkt 60).
- 90 Kolmandaks, mis puudutab Üldkohtu teostatavat kontrolli, siis Üldkohus on tunnustanud nõukogu ulatuslikku kaalutusõigust asjaolude osas, mida tuleb arvesse võtta majandus- ja finants sanktsioonide rakendamisel vastavalt ELTL artiklitele 75, 215 ja 352, tuginedes ühise välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas vastu võetud ühisele seisukohale. See kaalutusõigus hõlmab eelkõige otstarbekuse kaalutlusi, mis on selliste otsuste tegemise aluseks (vt eespool punktis 59 viidatud kohtuotsus Sison T-341/07, EU:T:2009:372, punkt 97 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellegipoolest, kuigi Üldkohus mõnab, et nõukogul on käsitletavas valdkonnas kaalutusruum, ei tähenda see, et ta peab jätma kontrollimata, kuidas on kõnealune institutsioon asjassepuutuvaid andmeid tõlgendanud. Liidu kohus ei pea nimelt ja eeskätt kontrollima mitte ainult esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväarsust ja sidusust, vaid ka seda, kas need tõendid kujutavad endast asjakohaste andmete kogumit, mida olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja seda, kas need tõendid toetavad järeldusi, mis nende

pinnalt on tehtud. Siiski ei saa kohus niisuguse kontrolli raames asendada nõukogu poolt otstarbekusele antud hinnangut enda omaga (vt eespool punktis 59 viidatud kohtuotsus Sison T-341/07, EU:T:2009:372, punkt 98 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 91 Neljandaks, mis puutub terrorismi valdkonnas võetud rahaliste vahendite külmutamise otsuse õiguslikku ja faktilisse alusesse, siis tuleb meenutada, et vastavalt ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõikele 4 koostatakse rahaliste vahendite külmutamise loetelu toimikus sisalduvate täpsete andmete või tõendite põhjal, millest nähtub, et pädev asutus on asjaomase isiku, rühmituse või üksuse suhtes teinud otsuse, olenemata sellest, kas see käsitleb arvestatavate ja usaldusväärsete tõendite või kaudsete tõendite põhjal terroriakti toimepanemise, terroriakti katse, terroriaktis osalemise või sellele kaasaaitamise suhtes juurdluse või kohtumenetluse algatamist või mõnes sellises teos süüdimõistmist.
- 92 Euroopa Kohus tuletas eespool punktis 85 viidatud kohtuotsuses *Al-Aqsa vs. nõukogu ja Madalmaad vs. Al-Aqsa* (EU:C:2012:711) meelde, et ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõikes 4 sisalduvast viitest „pädeva asutuse” otsusele ning „täpsete andmete” ning „arvestatavate ja usaldusväärsete tõendite või vihjete” nimetamisest tuleneb, et selle sätte eesmärk on kaitsta asjaomaseid isikuid, tagades, et nõukogu kannab nad vaidlusalusesse loetellu vaid piisavalt kaaluka faktilise aluse olemasolul, ning et selle ühise seisukohaga taotletakse selle eesmärgi saavutamist, nähes ette riigisisese asutuse tehtud otsuse nõude (kohtuotsuse punkt 68). Euroopa Kohus märkis, et liidul puuduvad nimelt vahendid uurimaks ise, kas teatav isik osaleb terroriaktides (kohtuotsuse punkt 69).
- 93 Põhjendusi, mille nõukogu valis oma 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhistamiseks, tuleb analüüsida eespool toodud kaalutlusi arvestades.
- 94 Nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendused algavad lõiguga, milles nõukogu kirjeldab hagejat järgmiselt: „terroriaktides osalev rühmitus, mis on alates 1988. aastast regulaarselt toime pannud Iisraeli sihtmärkide vastu suunatud rünnakuid, eeskätt inimröövid, tsiviilisikute ründed külm- või tulirelvaga, ning pommi abil ühistranspordis ja avalikes kohtades toimepandud enesetapurünnakud, ja võtnud endale nende eest vastutuse”. Nõukogu märgib, et „Hamasi korraldanud rünnakuid nii „Rohelise liini” Iisraeli poolel kui ka okupeeritud aladel” ning et „2005. aasta märtsis kuulutas Hamasi välja „tahdia” (vaikus), mille tagajärjel tema tegevus on vähenenud”. Nõukogu jätkab, et „sellegipoolest röövis ja tappis üks Hamasi allüksus 21. septembril 2005 Iisraeli kodaniku [ning] Hamasi väitis videosalvestises, et ta oli selle mehe röövinud eesmärgiga pidada läbirääkimisi Iisraeli käes olevate Palestiina vangide vabastamise kohta”. Nõukogu teatab, et „Hamasi aktivistid osalesid raketilaskudes Gaza tsoonist Lõuna-Iisraelisse [ning] varem on Hamasi Iisraelis tsiviilisikute vastu suunatud rünnakute toimepanemiseks värvanud enesetaputerroriste lubadusega aidata nende perekonda”. Nõukogu märkis lisaks, et „2006. aasta juunis osales Hamasi (sealhulgas Hamasi al-Din-al-Qassem) operatsioonis, mis päädis Iisraeli sõjaväelase Gilad Shaliti rööviga” (iga nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste esimene lõik). Alates 22. detsembri 2011. aasta rakendusmääruse nr 1375/2011 põhjendustest märgib nõukogu, et „pärast viieaastast vangistust vabastas Hamasi 11. oktoobril 2011 [sõjaväelase Gilad Shaliti] vangide vahetuse raames Iisraeliga”.
- 95 Järgmiseks loetleb nõukogu „terroriaktid”, mis Hamasi oli tema arvates hiljuti toime pannud, st alates 2010. aasta jaanuarist (iga nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste teine lõik).
- 96 Olles asunud seisukohale, et „need teod kuuluvad ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 3 [punktide] a, b, c, d, f ja g kohaldamisalasse ning need pandi toime eesmärgiga saavutada ühise seisukoha artikli 1 lõike 3 [punktides] i, ii ja iii nimetatud eesmärgid” ning et „Hamasi (kaasa arvatud Hamasi al-Din-al-Qassem) kuulub määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõike 3 [punkti] ii kohaldamisalasse” (iga nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste kolmas ja neljas lõik), viitas nõukogu otsustele, mille Ameerika Ühendriikide ja Ühendkuningriigi asutused olevat hageja kohta võtnud 2001. aastal, nagu see tuleneb põhjendustest ja toimikust (iga nõukogu

2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste viies kuni seitsmes lõik). 22. juuli 2014. aasta rakendusmääruse nr 790/2014 põhjendustes viitas komisjon esimest korda Ameerika Ühendriikide 18. juuli 2012. aasta otsusele.
- 97 Otsused, millele nõukogu viitas, on esiteks Secretary of State for the Home Department'i (siseminister, Ühendkuningriik) 29. märtsi 2001. aasta otsus ja teiseks Ameerika Ühendriikide valitsuse otsused, mis võeti vastu US Immigration and Nationality Act'i (Ameerika Ühendriikide sisserände ja kodakondsuse seadus, edaspidi „INA”) jaotise 219 ning rakendusdekreedi 13224 alusel.
- 98 Neid otsuseid puudutavas osas viitab nõukogu asjaolule, et Ühendkuningriigi otsust vaatab riigisisene valitsuse komisjon korrapäraselt läbi ning Ameerika Ühendriikide otsuste üle on võimalik teostada haldus- ja kohtulikku kontrolli.
- 99 Nõukogu järeldas neist kaalutlustest, et „Hamasi (kaasa arvatud Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) suhtes võetud otsused võtsid seega vastu pädevad asutused ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses” (iga nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste kaheksas lõik).
- 100 Lõpetuseks nõukogu „tuvasta[b], et eespool nimetatud otsused [...] on endiselt jõus ning [...] leiab, et põhjused, mis õigustasid Hamasi (kaasa arvatud Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) kandmist [rahaliste vahendite külmutamise] loetellu, on endiselt olemas” (iga nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste üheksas lõik). Nõukogu järeldas sellest, et hageja peab jääma sellesse loetellu edasi (iga nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste kümnes lõik).
- 101 Sissejuhatuseks ning olenemata sellest, kas käesoleva kohtuotsuse punktis 99 esitatud järeldused on õiged, tuleb märkida, et vaatamata sellele, et 2004. aastale järgneval ajal ja eeskätt ajavahemikul 2010-2011 toimepandud vägivallategude loetelu, mille nõukogu esitas iga nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste esimeses ja teises lõigus, on määrava tähtsusega seoses hinnanguga, mille ta andis hageja rahaliste vahendite külmutamise jätkamise otstarbekuse kohta – sest sellel loetelul põhineb nõukogu tuvastus, et hageja on selle ajavahemiku vältel toime pannud terroriakte – ei ole põhjenduste viiendas ja kuuendas lõigus viidatud 2001. aasta riigisisestest otsustest analüüsitud ühtegi neist tegudest.
- 102 Nimelt pandi kõik need teod toime pärast nimetatud riigisiseste otsuste vastuvõtmist ning seega ei ole võimalik, et neid nendes otsustes analüüsiti.
- 103 Kuigi nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendustes on märgitud, et riigisisesed otsused, millele need viitavad, on endiselt jõus, ei sisalda need aga sellegipoolest ühtegi viidet hilisematele riigisisestele otsustele ja veelgi vähem selliste otsuste põhjendustele, kui välja arvata nõukogu 2014. aasta juuli aktid, mis viitavad esimest korda ühele Ameerika Ühendriikide 18. juuli 2012. aasta otsusele.
- 104 Vastandatuna hageja sellesisulistele etteheidetele, ei esitanud nõukogu ühtegi Ameerika Ühendriikide või Ühendkuningriigi asutuste hilisemat otsust, mille kohta ta tõendaks, et see oli tema käsutuses nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide vastuvõtmise hetkel, ja millest tuleneks konkreetselt, et nimetatud asutused tõepoolest analüüsisid ja panid hagejale süüks põhjendustes loetletud 2004. aastast hilisemaid tegusid.
- 105 Nii ei esita nõukogu Ühendkuningriigis toimunud menetlust puudutavas osas ühtegi 2001. aastast hilisemat otsust.
- 106 Seoses INA jaotise 219 alusel võetud Ameerika Ühendriikide otsustega ei esita nõukogu ühtegi 2003. aastast hilisemat otsust. Seoses 18. juuli 2012. aasta otsusega, mis võeti vastu INA jaotise 219 alusel ning mida mainiti esimest korda nõukogu 2014. aasta juuli aktide põhjendustes, ei esita nõukogu ühtegi asjaolu, mis võimaldaks mõista sellele otsusele viitamise konkreetset põhjust seoses

- vägivallategude loeteluga, mis on esitatud nende aktide põhjendustes. Üldisemalt ja seoses INA jaotise 219 alusel toimunud terroriorganisatsioonina määratlemise põhjustega esitab nõukogu üksnes ühe 1997. aasta dokumendi. Seoses rakendusdekreedi 13224 alusel võetud Ameerika Ühendriikide otsustega esitab nõukogu Üldkohtule üksnes ühe 31. oktoobri 2001. aasta otsuse. Nõukogu ei esita ühtegi hilisemat selle teksti alusel võetud Ameerika Ühendriikide valitsuse otsust. Seoses terroriorganisatsioonina määratlemise põhjustega esitab nõukogu kuupäevata dokumendi, mis väidetavalt pärineb Ameerika maksuametilt ning milles on nimetatud Hamasi, viidates tegudele, millest viimased pandi toime 2003. aasta juunis.
- 107 Nende riigisiseste otsuste kohta, millele viidati esimest korda kohtuistungil, tuleb tõdeda, et isegi arvestamata asjaoluga, et neid ei esitatud, on tegemist hilinevad põhjendamiskatsetega, mis on vastuvõetamatu (vt selle kohta kohtuotsused, 12.11.2013, *North Drilling vs. nõukogu*, T-552/12, EU:T:2013:590, punkt 26, ja 12.12.2013, *Nabipour jt vs. nõukogu*, T-58/12, EU:T:2013:640, punktid 36–39). Lisaks sellele tuleb märkida, et neid otsuseid ei ole nimetatud nõukogu 2014. aasta juuli aktide põhjendustes, mis on kohtuistungist hilisemad.
- 108 Nõukogu väidab seevastu oma seisukohtades täiendava menetlusdokumendi kohta, et piisab ajakirjanduse jälgimisest, et tõdeda, et hageja võtab endale regulaarselt vastutuse terroriaktide eest.
- 109 See kaalutus koostoimes mis tahes viite puudumisega nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendustes pädevate asutuste otsustele, mis oleksid hilisemad kui süüks pandavad teod ning nendele tegudele viitaksid, annab selgelt tunnistust sellest, et 2004. aastast hilisemat ajavahemikku puudutavas osas ei tuginenud nõukogu terroriaktina käsitletavate tegude hagejale süüks panemisel mitte pädevate asutuste otsustes antud hinnangutele, vaid teabele, mida ta hankis ajakirjandusest.
- 110 Ometigi, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 91 ja 92 meenutatud asjaoludest, nõuab ühine seisukoht 2001/931 asjaomaste isikute kaitseks ja arvestades, et liidul puuduvad oma uurimisvahendid, et liidu poolt terrorismi valdkonnas võetud rahaliste vahendite külmutamise otsuse faktiline alus ei põhineks mitte andmetel, mida nõukogu hangib ajakirjandusest või internetist, vaid ühise seisukoha 2001/931 tähenduses pädevate riigisiseste asutuste otsustes konkreetselt analüüsitud ja süüks pandud asjaoludel.
- 111 Ainult sellisel usaldusväärsel faktilisel alusel saab nõukogu seejärel kasutada oma ulatuslikku kaalutlusruumi, mis tal on liidu tasandil rahaliste vahendite külmutamise otsuste vastuvõtmise raames, eeskätt seoses otstarbekuse kaalutlustega, millel sellised otsused põhinevad.
- 112 Eespool esitatud kaalutlustest tuleneb, et nõukogu ei ole neid ühise seisukoha 2001/931 nõudeid järginud.
- 113 Nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktidest nähtub pealegi üks nõukogu mõttekäik, mida on nimetatud ühises seisukohas nõutuga võrreldes arendatud vastupidises suunas.
- 114 Selle asemel, et võtta oma hinnangu faktiliseks aluseks otsused, mille on vastu võtnud pädevad asutused, olles arvesse võtnud konkreetsed asjaolud ja tegutsenud nende alusel, ja seejärel kontrollida, kas asjamased teod on tõepoolest „terroriaktid” ja asjaomane rühmitus tõepoolest „rühmitus” ühise seisukoha 2001/931 määratlustele vastavalt, et lõpuks võib-olla otsustada sel alusel ja oma ulatuslikku kaalutlusõigust teostades vastu võtta otsus liidu tasandil, toimis nõukogu oma 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendustes vastupidises suunas.
- 115 Ta alustas hinnangutega, mis on tegelikult tema enda omad, määratledes hageja terroristina juba oma põhjenduste esimeses lauses – andes sel moel juba vastuse, mille põhjendused peaks välja selgitama – ja pannes talle süüks palju vägivallategusid, mille kohase teabe ta hankis ajakirjandusest ja internetist (iga nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste esimene ja teine lõik).

- 116 Seoses sellega tuleb märkida, et asjaolu, et tegemist on rahaliste vahendite külmutamise loetelu läbivaatamisega, mis järgneb seega varasematele läbivaatamistele, ei õigusta seda algusest peale antud määratlust. Ehkki rahaliste meetmete külmutamise meetme läbivaatamisel tuleb minevikuga arvestada, on teoreetiliselt võimalik ka see, et asjaomane isik või rühmitus ei ole enam terroristlik hetkel, mil nõukogu teeb otsuse. Seega võib nõukogu teha oma järelduse alles pärast sellist läbivaatamist.
- 117 Nõukogu tuvastab seejärel, et teod, mida ta hagejale süüks paneb, kuuluvad terroriakti määratluse alla ühise seisukoha 2001/931 tähenduses ja et hageja on selle ühise seisukoha tähenduses rühmitus (iga nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli akti põhjenduste kolmas ja neljas lõik).
- 118 Alles pärast neid sedastusi viitab nõukogu riigisiseste asutuste otsustele, mis on siiski – vähemalt nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta veebruari akte puudutavas – varasemad süükspandavatest tegudest.
- 119 Nõukogu ei püüa nende aktide põhjendustes tõendada, et võimalikes hilisemates riigisisestes läbivaatamise otsustes või muudes pädevate asutuste otsustes on tõepoolest analüüsitud ja süüks pandud konkretseid tegusid, mida on nimetatud põhjenduste alguses. Ta piirdub nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta veebruari aktide põhjendustes vaid sellega, et tsiteerib esialgseid riigisiseseid otsuseid ja märgib midagi lisamata, et need on endiselt jõus. Alles nõukogu 2014. aasta juuli aktide põhjendustes viitab ta sellisele Ameerika Ühendriikide otsusele, mis on hagejale konkreetset sükspandavatest tegudest hilisem, kuid ka seda tehes ei tõenda ta, et selles otsuses tõepoolest analüüsiti ja pandi süüks konkreetseid tegusid, mida on nimetatud nende põhjenduste alguses.
- 120 Sarnaselt kohtuasjaga, milles tehti 16. oktoobri 2014. aasta otsus *LTTE vs. nõukogu* (T-208/11 ja T-508/11, EKL, EU:T:2014:885), erineb käesolev kohtuasi seega selgelt teistest kohtuasjadest, millest sai Üldkohtus alguse nende kohtuvaidluste jada, mis on seotud rahaliste vahendite külmutamise meetmetega terrorismi valdkonnas pärast ühise seisukoha 2001/931 vastuvõtmist (kohtuasjad *Al-Aqsa vs. nõukogu*, *Sison vs. nõukogu* ja *People's Mojahedin Organization of Iran vs. nõukogu*).
- 121 Nimelt, kui neis esimestes kohtuasjades liidu kohtuvaidlustest terrorismi valdkonnas olid nõukogu määruste faktilise aluse allikaks riigisiseste pädevate asutuste otsused, ei tugine nõukogu käesolevas kohtuasjas enam tegudele, millele on eelnevalt andnud hinnangu riigisiseseid asutused, vaid paneb ise ja sõltumatult ajakirjanduse või interneti alusel hagejale süüks tegusid. Seda tehes täidab nõukogu ülesandeid, mis on „pädeval asutusel” ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõike 4 tähenduses; see ei ometigi talle selle ühise seisukohaga antud pädevuses ega ka tema võimuses, nagu märkis sisuliselt Euroopa Kohus.
- 122 Nii ei tulenenud kohtuasjas, milles tehti käesoleva kohtuotsuse punktis 59 viidatud kohtuotsus PMOI T-257/07 (EU:T:2008:461, punkt 90), nõukogu poolt *People's Mojahedin Organization of Iran*'le (edaspidi „PMOI”) edastatud rahaliste vahendite külmutamise põhjendustes nimetatud teod mitte nõukogu sõltumatutest hinnangutest, vaid riigisisese pädeva asutuse hinnangutest. Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktis 59 viidatud kohtuotsuse PMOI T-256/07 (EU:T:2008:461) punktist 90, mainiti 30. jaanuari 2007. aasta põhjendustes, mis edastati asjaomasele üksusele (PMOI), terroriakte, mille eest PMOI väidetavalt vastutas, ja märgiti, et „nende aktide tõttu võttis riigisisene pädev asutus vastu otsuse”. Riigisisene pädev asutus oli seega nõukogu 30. jaanuari 2007. aasta põhjendustes, mis edastati PMOI-le, nimetatud tegusid seega analüüsinud ja sellele rühmitusele süüks pannud. Vastupidi käesolevale asjale ei olnud tegude loetelu aluseks nõukogu sõltumatud hinnangud.
- 123 Kohtuasjas T-348/07: *Al-Aqsa vs. nõukogu* olid sama moodi Üldkohtu käsutuses pädevate asutuste nende otsuste tekstid, millele tugineti vaidlustatud määruste põhjendustes, ning kohus analüüsis neid põhjalikult. Ta järeldas, et nõukogu ei ole teinud ühtegi ilmselget hindamisviga, kui ta leidis, et hageja teadis, et tema poolt kogutud rahalisi vahendeid kasutatakse terrorismi eesmärgil (kohtuotsus, 9.9.2010, *Al-Aqsa vs. nõukogu*, T-348/07, EKL, EU:T:2010:373, punktid 121–133). Faktiline alus, millest nõukogu lähtus, oli seega Üldkohtu järelduste kohaselt täiesti korrektne, tulenedes vahetult sellest, mida olid

- tuvastanud pädevad riigisisised asutused. 11. juuli 2007. aasta kohtuotsuse *Al-Aqsa vs. nõukogu* (T-327/03, EU:T:2007:211) põhjendustest (kohtuotsuse punktid 17–20) tuleneb samuti selgelt, et liidu rahaliste vahendite külmutamise meetme aluseks olevad hinnangud olid antud mitte nõukogu enda tuvastatud faktiliste asjaolude, vaid riigisiseste pädevate asutuste otsustes tuvastatud faktiliste asjaolude alusel.
- 124 Samamoodi olid kohtuasjas T-341/07: *Sison vs. nõukogu* rahaliste vahendite külmutamise meetme aluseks olevad hinnangud antud mitte nõukogu enda tuvastatud faktiliste asjaolude, vaid riigisiseste pädevate asutuste (Raad van State (riiginõukogu, Madalmaad) ja arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Haagi piirkondlik kohus, Madalmaad)) poolt vastu võetud ja jõustunud otsustest võetud faktiliste asjaolude alusel (käesoleva kohtuotsuse punktis 59 viidatud kohtuotsus *Sison T-341/07*, EU:T:2009:372, punktid 1, 88, 100–105).
- 125 On kohane lisada, et nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide faktilised alused, st nende tegude loetelu, mida nõukogu käesoleva kohtuasja hagejale süüks paneb, ei kujuta endast loomulikult kohtuorgani antud hinnangut, mis oleks jõustunud. Sellegipoolest oli kõnealuste aktide faktilistel alustel määrav roll nõukogu hinnangus selle kohta, kas hageja jätmine rahaliste vahendite külmutamise loetelusse on otstarbekas, ja nõukogu, kaugel sellest, et väita, et ta võttis need alused pädevate asutuste otsustest, kinnitab tegelikult, et ta tugines ajakirjandusest hangitud teabele.
- 126 Üldkohus leiab, et see lähenemine on vastuolus ühises seisukohas 2001/931 terrorismi valdkonnas kehtestatud kahetasandilise süsteemiga.
- 127 Kuigi, nagu märkis Euroopa Kohus, läbivaatamise käigus on olulise tähtsusega see, kas pärast asjaomase isiku rahaliste vahendite külmutamise loetellu kandmist või loetelu viimast läbivaatamist on faktilised asjaolud muutunud nii, et nende alusel ei saa enam teha sama järeldust kõnealuse isiku osalemise kohta terroriaktides (käesoleva kohtuotsuse punktis 85 viidatud kohtuotsus *Al-Aqsa vs. nõukogu ja Madalmaad vs. Al-Aqsa*, EU:C:2012:711, punkt 82), mille tagajärg on, et nõukogu võib vajaduse korral ja oma ulatuslikku kaalutusõigust kasutades otsustada jätta isik rahaliste vahendite külmutamise loetellu edasi, kui faktilised asjaolud ei ole muutunud, peab siiski iga uut terroriakti, mille nõukogu lisab läbivaatamise käigus oma põhjendustesse, et õigustada asjaomase isiku edasijätmist rahaliste vahendite külmutamise loetellu, olema ühise seisukoha 2001/931 kohases kahetasandilises otsustussüsteemis ja nõukogu oma uurimisvahendite puudumisel analüüsinud pädev asutus selle ühise seisukoha tähenduses, kes peab olema teinud ka vastava otsuse (käesoleva kohtuotsuse punktis 120 viidatud kohtuotsus *LTTE vs. nõukogu*, EU:T:2014:885, punkt 204).
- 128 Nõukogu ja komisjon väidavad asjata, et viite puudumine nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendustes konkreetsetele otsustele, mille on teinud pädevad asutused, kes on nimetatud põhjenduste alguses nimetatud tegusid konkreetset analüüsinud ja süüks pannud, on hageja süü, kes oleks nõukogu ja komisjoni arvates saanud ja pidanud tema vastu riigisisel tasandil võetud piiravad meetmed vaidlustama.
- 129 Esiteks tuleneb nõukogu kohustus võtta oma terrorismi valdkonna rahaliste vahendite külmutamise otsuste aluseks pädevate asutuste otsustest võetud faktilised alused, vahetult ühise seisukohaga 2001/931 kehtestatud kahetasandilisest süsteemist kujul, mida on kinnitatud eespool käesoleva kohtuotsuse punktis 85 viidatud kohtuotsuses *Al-Aqsa vs. nõukogu ja Madalmaad vs. Al-Aqsa* (EU:C:2012:711, punktid 68 ja 69).
- 130 See kohustus ei sõltu seega asjaomase isiku või rühmituse käitumisest. Tulenevalt põhjendamiskohustusest, mis on oluline menetlusnõue, peab nõukogu rahaliste vahendite külmutamise otsuste põhjendustes ära märkima otsused, mille on teinud pädevad riigisisised asutused, kes on konkreetset analüüsinud ja süüks pannud terroriakte, mille nõukogu võtab oma otsuste faktiliseks aluseks.

- 131 Teiseks kinnitab nõukogu ja komisjoni argument lõppkokkuvõttes üksnes eespool punktis 109 juba tuvastatud asjaolu, et nõukogu ei tuginenud tegelikult mitte pädevate asutuste otsustes sisalduvatele hinnangutele, vaid teabele, mida ta hankis ajakirjandusest ja internetist. Seoses sellega näib paradoksaalne, et nõukogu heidab hagejale ette, et ta ei ole riigisisel tasandil vaidlustanud talle süüks pandud tegusid, mida ta ise ei suuda seostada ühegi pädeva asutuse konkreetse otsusega.
- 132 Lõpetuseks tuleb märkida, et kõik eespool tehtud järeldused ei välju Üldkohtu piiratud kontrolli ulatusest ja seisnevad, seadmata seejuures kahtluse alla nõukogu ulatuslikku kaalutusõigust, menetlusnormidest kinnipidamise ja faktiliste asjaolude sisulise õigsuse kontrollis. Üldkohtul tuli pealegi käesoleva kohtuotsuse punktis 59 viidatud kohtuotsuses Sison, T-341/07 (EU:T:2009:372) kontrollida – ning ta sai seeläbi tuvastada –, et J.M. Sison'i vastu esitatud faktiväiteid, mis on ära toodud tema rahaliste vahendite külmutamise loetellu edasijätmise põhjendustes, toetasid faktilised asjaolud, mis olid sõltumatult tuvastatud Madalmaade asutuste (Raad van State et arrondissementrechtbank te 's-Gravenhage) otsustes, millele nõukogu samades põhjendustes viitas (käesoleva kohtuotsuse punktis 59 viidatud kohtuotsus Sison T-341/07, EU:T:2009:372, punktid 87 ja 88).
- 133 Käesolevas asjas ei ole seevastu Üldkohtul võimalik leida nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendustest viidet ühelegi pädeva asutuse otsusele, mille põhjendustega ta saaks seostada nõukogu poolt hagejale süüks pandud tegusid.
- 134 Lisaks tuleb mainida – jällegi seoses käesoleva kohtuotsuse punktis 59 viidatud kohtuotsusega Sison T-341/07 (EU:T:2009:372) –, et olles tuvastanud, et nõukogu aktide põhjendustes nimetatud teod on tõepoolest võetud kahest Madalmaade otsusest, mida on nimetatud samades põhjendustes, eitas Üldkohus siiski seejärel, et need Madalmaade otsused on pädeva asutuse otsused; seda põhjendusel, et nende eesmärk ei olnud ennetava või karistava meetme kohaldamine asjaomase isiku suhtes terrorismivastases võitluses (käesoleva kohtuotsuse punktis 59 viidatud kohtuotsus Sison T-341/07, EU:T:2009:372, punktid 107–115).
- 135 Kui Üldkohtul oli sellisel moel võimalik välistada selliste tegude aluseks võtmine, mille olid ometigi tuvastanud pädevad asutused, põhjusel, et nende asutuste otsused ei kujutanud endast „süüdimõistmist, uurimise või kohtumenetluse algatamist”, tähendab see, et ta ei saa käesolevas asjas omistada ajakirjandusartiklitele – mida ei ole pealegi mainitud nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendustes – menetluslikku ja tõendi tähendust, mis on ühise seisukohaga 2001/931 ette nähtud ainult pädevate asutuste otsustele.
- 136 Üldkohus leiab viimaks, et on vaja rõhutada põhiõigustega selles kontekstis antud tagatiste olulisust (vt ettepanek *Prantsusmaa vs. People's Mojahedin Organization of Iran*, EKL, EU:C:2011:482, punktid 235–238).
- 137 Arvestades kõigi eeltoodud kaalutlustega, tuleb järeldada, et nõukogu rikkus nii ühise seisukoha 2001/931 artiklit 1 kui ka põhjendamiskohustust, kui ta võttis vastu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktid eespool kirjeldatud tingimustes.
- 138 Nõukogu väidab siiski, et hageja osalemine terroriaktides oli igal juhul käesoleva hagi raames tuvastatud. Ta viitab selles osas hagiavalduse nendele lõikudele, kus hageja märgib, et ta kaldus kõrvale oma tsiviilelanikkonda säästvast käitumisviisist üksnes korraks pärast „Patriarhide hauakoopa tapatalguid”, mille pani 25. veebruaril 1994 toime üks Iisraeli kodanik, ja kus ta märgib, et enesetapurünnakuid kasutati vaid üleminekumeetmena. Nõukogu lisab, et hageja ei vaidlusta, et ta on vastutav sõjaväelase Gilad Shalit'i röövi ja Iisraeli sõjaväelaste surma eest.
- 139 Tuleb tuvastada, et sel moel toimides nõukogu sisuliselt asendab Üldkohtus 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktide põhjendused nii, et koondab esialgu nendes aktides aluseks võetud põhjused mõnele üksikule teole, mille toimepanemist hageja nõukogu väitel Üldkohtus möönis.

- 140 Üldkohus ei saa aga käesoleva kohtuasja asjaoludel anda ise hinnangut, mille peab andma nõukogu ühehäälselt otsustades.
- 141 Arvestades eelnevate kaalutlustega, millest tuleneb, et nõukogu on rikkunud nii ühise seisukoha 2001/931 artiklit 1 kui ka põhjendamiskohustust – kuivõrd põhjendustes ei sisaldu viidet pädevate asutuste otsustele, mis käsitleksid hagejale süüks pandud tegusid –, tuleb hagejat puudutavas osas tühistada nõukogu 2011. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktid ning nõukogu 2010. aasta juuli kuni 2011. aasta juuli aktid, mille puhul on tuvastatud, et ka neis puudub samamoodi viide pädevate asutuste otsustele, mis käsitleksid hagejale süüks pandud tegusid, ja mille puhul on seega sama moodi eiratud põhjendamiskohustust.
- 142 Üldkohus rõhutab, et selline oluliste menetlusnormide tõttu toimuv tühistamine ei hõlma mingit sisulist hinnangut sellele, kas hageja on terrorirühmitus ühise seisukoha 2001/931 tähenduses.
- 143 Kõigi eelnevate kaalutlustega arvestades tuleb käesolev tühistamishagi rahuldada ning vaidlustatud aktid tühistada, välja arvatud 2010. aasta juuli teadet puudutavas – viimase osas tuleb hagi jätta läbi vaatamata (vt käesoleva kohtuotsuse punkt 76).
- 144 Seoses tühistamise ajalise mõjuga tuleb märkida, et ELTL artikli 264 teine lõik võimaldab liidu kohtul märkida, kui ta seda vajalikuks peab, milliseid tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärgi loetakse kehtivaks; seejuures ei ole vaja teha otsust vaidlustatud aktide laadi kohta vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 60 teisele lõigule.
- 145 Käesoleva kohtuasja asjaoludel on Üldkohus seisukohal, et piiravate meetmete tõhususe tõsise ja pöördumatu kahjustamise ohu vältimiseks ning võttes arvesse olulist mõju, mida kõnealused piiravad meetmed avaldavad hageja õigustele ja vabadustele, tuleb ELTL artikli 264 alusel peatada käesoleva kohtuotsuse jõustumine nõukogu 2014. aasta juuli aktide suhtes kolme kuu vältel alates kohtuotsuse kuulutamisest või – kui esitatakse apellatsioonkaebus Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 esimeses lõigus ette nähtud tähtaja jooksul – seniks, kuni Euroopa Kohus teeb selle kohta otsuse.

Kohtukulud

- 146 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja nõukogu on kohtuvaidluse põhiosas kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista nõukogult.
- 147 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad liikmesriigid ja institutsioonid menetlusse astumisel ise oma kohtukulud. Sellest tulenevalt kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Tühistada nõukogu 12. juuli 2010. aasta otsus 2010/386/ÜVJP (millega ajakohastatakse isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4), nõukogu 31. jaanuari 2011. aasta otsus 2011/70/ÜVJP (millega ajakohastatakse isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4), nõukogu 18. juuli 2011. aasta otsus 2011/430/ÜVJP (millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste**

erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4), nõukogu 22. detsembri 2011. aasta otsus 2011/872/ÜVJP (millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/430), nõukogu 25. juuni 2012. aasta otsus 2012/333/ÜVJP (millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/872), nõukogu 10. detsembri 2012. aasta otsus 2012/765/ÜVJP (millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2012/333), nõukogu 25. juuli 2013. aasta otsus 2013/395/ÜVJP (millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2012/765), nõukogu 10. veebruari 2014. aasta otsus 2014/72/ÜVJP (millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4 ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2013/395) ja nõukogu 22. juuli 2014. aasta otsus 2014/483/ÜVJP (millega ajakohastatakse ja muudetakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2014/72) osas, milles need puudutavad Hamasi (kaasa arvatud Hamas-Izz al-Din al-Qassem).

2. Tühistada nõukogu 12. juuli 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 610/2010 (millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 1285/2009), nõukogu 31. jaanuari 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 83/2011 (millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 610/2010), nõukogu 18. juuli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 687/2011 (millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärused nr 610/2010 ja nr 83/2011), nõukogu 22. detsembri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1375/2011 (millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 687/2011), nõukogu 25. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 542/2012 (millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 1375/2011), nõukogu 10. detsembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1169/2012 (millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 542/2012), nõukogu 25. juuli 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 714/2013 (millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 1169/2012), nõukogu 10. veebruari 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 125/2014 (millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 714/2013) ja nõukogu 22. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 790/2014 (millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste

vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus nr 125/2014) osas, milles need puudutavad Hamasi (kaasa arvatud Hamas-Izz al-Din al-Qassem).

3. Otsuse 2014/483 ja rakendusmääruse nr 790/2014 tagajärjed jäävad kehtima kolme kuu vältel alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest või – kui esitatakse apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 esimeses lõigus ette nähtud tähtaja jooksul – seniks, kuni Euroopa Kohus teeb selle kohta otsuse.
4. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
5. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Hamasi kohtukulud.
6. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 17. detsembril 2014 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust	2
Menetlus ja menetluse ajal toimunud muutused	2
Poolte nõuded	6
Õiguslik käsitus	7
Sissejuhatavad märkused hagi eseme ning hageja 28. juuni 2012. aasta seisukohtade ulatuse ja vastuvõetavuse kohta	7
Hagi ese	7
Hageja 28. juuni 2012. aasta seisukohtade ulatus ja vastuvõetavus	7
Hagi vastuvõetavus osas, milles sellega taotletakse 2010. aasta juuli teatise tühistamist	8
Nõue tühistada nõukogu 2010. aasta juuli kuni 2014. aasta juuli aktid	9
Kohtukulud	17